

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 4T/52/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4223010457
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudovít Majerčík
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2024:4223010457.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno samosudcom Mgr. Ľudovítom Majerčíkom, v trestnej veci obžalovaného A. B. a spol. pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona spáchaný čiastočne v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní v Komárne dňa 07. marca 2024

rozhodol:

obžalovaní :

1) A. B. nar. 7. októbra 2003 v Komárne, trvale bytom A. - C. C., D. E. XXXX/XX, t.č. vo výkone trestu v Ústave na výkon väzby a v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Nitre
a

2) A. F. nar. 2. apríla 1994 v Komárne, trvale bytom A. - C. C., Nový Perješ č. 201/44, na slobode

s ú v i n n í , ž e

v bode 1) obžalovaný A. B. a obžalovaný A. F.

dňa 23. februára 2023 okolo polnoci po predchádzajúcej vzájomnej dohode v Marcelovej, na Žitavskej ulici pred rodinným domom č. 1000/72, obvinený A. F. lakťom ruky rozbil sklenenú výplň zadného okna v tvare trojuholníka na pravej strane tam zaparkovaného motorového vozidla zn. Renault Megane, EČ: C. G., patriaceho H. C., nar. XX. XXXX XXXX, pričom obvinený A. B. stál vedľa neho a obvinený A. F. cez takto vzniknutý otvor prestrčil ruku a kľučkou otvoril zadné dvere vozidla, následne sklopil zadné sedadlo a z batožinového priestoru vybral motorovú pílu zn. STIHL s objemom motora 362 cm³ s dĺžkou lišty 40 cm v hodnote 850.- eur a motorovú pílu zn. STIHL s objemom motora 500 cm³ s dĺžkou lišty 35 centimetrov v hodnote 420.- eur, ktoré si medzi sebou rozdelili a z miesta odišli, čím poškodenému H. C., nar. XX. XXXX XXXX, trvale bytom C., I. G. H. E. XXXX/XX, prechodne bytom A. E. XXX, spôsobili škodu odcudzením vecí vo výške 1.270.- eur a poškodením okna motorového vozidla vo výške 40.- eur, pričom obvinený A. F. tak konal aj napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/77/2021 z 27. septembra 2022, právoplatným dňa 27. septembra 2022 uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona,

v bode 2) obžalovaný A. B.

v presne nezistený deň v prvej polovici mesiaca máj 2023 v čase medzi 7.00 hod. až 8.00 hod., v katastri obce A., J. H. E. XXXX, rukami odtrhol plechovú časť riadne uzamknutého skladu patriaceho poškodenému F. G., nar. XX. XXXXXXXXXX XXXX a po jej odstránení kopol do drevenej výplne tejto garáže, ktorá sa v dôsledku toho poškodila a cez takto vzniknutý otvor vliezol do garáže, z ktorej vyniesol von 57 kusov bēžových obkladačiek zn. Rako Via s rozmermi 0,3 x 0,3 m s celkovým obsahom 5,13 m² v hodnote 160.- eur a 3 papierové krabice obsahujúce spolu 0,82 m² kamenného obkladu zn. Travertín Coffe BS 55 v hodnote 25.- eur, čím poškodenému F. G., nar. XX. XXXXXXXXXX XXXX, trvale bytom C.,

H. K. XXX/XX bola spôsobená škoda odcudzením vecí vo výške 185.- eur a poškodením zadnej časti skladu vo výške 40.- eur.

t e d a

obžalovaný A. B. v bodoch 1) a 2)

čiastočne spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu a čin spáchal vlámaním,

obžalovaný A. F. v bode 1)

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu, čin spáchal vlámaním a čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný A. B. v bode 1) a 2)

pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona spáchaný čiastočne v spolupáchatelstve podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný A. F. v bode 1)

prečin krádeže v spolupáchatelstve podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona.

Za to

sa odsudzujú

1.) obžalovaný A. B.

Podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona a § 38 odsek 2 Trestného zákona s tým, že podľa § 44 Trestného zákona a § 42 Trestného zákona u obvineného A. B. nar. X. XXXXXXX XXXX, súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu, pretože trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/61/2022, zo dňa 24. augusta 2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24. augusta 2023, a ktorým bol uznaný vinným zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky, so zaradením na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, považuje na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

2.) obžalovaný A. F.

Podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 37 písmeno m), § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obvineného pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodený H. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. G. H. XXXX/XX, C., t.č. bytom A. E. XXX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodený F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. K. XXX/XX, C. s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodený L. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. K. XX, J. N., A., prechodne bytom D. XX, C. s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Komárno dňa 15.08.2023 podala na obvinených A. B. a A. F. obžalobu vedenú na Okresnej prokuratúre Komárno pod číslom 1Pv 255/23/4401-19 pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno g) Trestného zákona spáchaný čiastočne v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a iné na tom skutkovom základe, že :

„v bode 1) obvinení A. B. a A. F.

dňa 23. februára 2023 okolo polnoci po predchádzajúcej vzájomnej dohode v Marcelovej, na Žitavskej ulici pred rodinným domom č. 1000/72, obvinený A. F. laktom ruky rozbil sklenenú výplň zadného okna v tvare trojuholníka na pravej strane tam zaparkovaného motorového vozidla zn. Renault Megane, EČ: C. G., patriaceho H. C., nar. XX. XXXX XXXX, pričom obvinený A. B. stál vedľa neho a obvinený A. F. cez takto vzniknutý otvor prestrčil ruku a kľučkou otvoril zadné dvere vozidla, následne sklopil zadné sedadlo a z batožinového priestoru vybral motorovú pílu zn. STIHL s objemom motora 362 cm³ s dĺžkou lišty 40 cm v hodnote 850,- Eur a motorovú pílu zn. STIHL s objemom motora 500 cm³ s dĺžkou lišty 35 centimetrov v hodnote 420,- Eur, ktoré si medzi sebou rozdelili a z miesta odišli, čím poškodenému H. C., nar. XX. XXXX XXXX, trvale bytom C., I. G. H. E. XXXX/XX, prechodne bytom A. E. XXX, spôsobili škodu odcudzením vecí vo výške 1.270,- Eur a poškodením okna motorového vozidla vo výške 40,- Eur, pričom obvinený A. F. tak konal aj napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/77/2021 z 27. septembra 2022, právoplatný 27. septembra 2022 uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona,

v bode 2) obvinený A. B.

v presne nezistený deň v prvej polovici mesiaca máj 2023 v čase medzi 7.00 hod. až 8.00 hod., v katastri obce A., J. H. E. XXXX, rukami odtrhol plechovú časť riadne uzamknutého skladu patriaceho poškodenému F. G., nar. XX. XXXXXXXXXX XXXX a po jej odstránení kopol do drevenej výplne tejto garáže, ktorá sa v dôsledku toho poškodila a cez takto vzniknutý otvor vliezol do garáže, z ktorej vyniesol von 57 kusov béžových obkladačiek zn. Rako Via s rozmermi 0,3 x 0,3 m s celkovým obsahom 5,13 m² v hodnote 160,- Eur a 3 papierové krabice obsahujúce spolu 0,82 m² kamenného obkladu zn. Travertín Coffe BS 55 v hodnote 25,- Eur, čím poškodenému F. G., nar. XX. XXXXXXXXXX XXXX, trvale bytom C., H. K. XXX/XX bola spôsobená škoda odcudzením vecí vo výške 185,- Eur a poškodením zadnej časti skladu vo výške 40,- Eur,“.

Okresný súd Komárno (ďalej len „súd“) prejednal trestnú vec obžalovaných A. B. a A. F. na hlavnom pojednávaní dňa 22.2.2024, kedy bol vykonaný výsluch oboch obžalovaných, prečítané zápisnice o ich výsluchu z prípravného konania, prečítané zápisnice o výsluchu poškodených a oboznámené listinné dôkazy, ako aj na hlavnom pojednávaní dňa 7.3.2024, kedy boli oboznámené listinné dôkazy, predovšetkým však predchádzajúce ich odsudzujúce rozsudky, rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/61/2022, zo dňa 24.8.2023 (vo vzťahu k obžalovanému A. B.), ako aj sp. zn. 3T/60/2016, zo dňa 15.12.2016 a sp. zn. 3T/77/2021 zo dňa 27.9.2022 (vo vzťahu k obžalovanému A. F.).

Na hlavnom pojednávaní dňa 22.2.2024 obžalovaný A. B. po poučení podľa § 257 odsek 1, odsek 5 a odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že sa cíti byť vinným zo spáchania skutku, uvedeného v obžalobe. Súd preto obžalovanému A. B. položil otázky primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Trestného poriadku a keďže obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal kladne, súd po zistení stanoviska prokurátorky, ktorá navrhla prijať jeho vyhlásenie o vine, podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného A. B. o vine prijal a podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznaného skutku vo vzťahu k obžalovanému A. B. sa nevykoná. Súd následne vykonal len dôkazy, ktoré súviseli s výrokom o treste a obžalovaný A. B. bol vypočutý len k otázke účasti obžalovaného A. F. ku skutku uvedeného v bode 1) obžaloby. Nakoľko na hlavnom pojednávaní dňa 22.2.2024 obžalovaný A. F. po poučení podľa § 257 odsek 1, odsek 5 a odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že sa cíti byť nevinným zo spáchania skutku, uvedeného v obžalobe. Na základe uvedeného za splnenia zákonom ustanovených podmienok, súd vykonal dokazovanie.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného A. B. o vine, prijaté súdom aj s poukazom na všetky dôkazy zadovážené už v prípravnom konaní, preukazujúce jeho vinu, súd dospel k záveru, že obžalovaný sa

ku skutku, ktorý mu kládla za vinu obžaloba priznal, pričom v bode č. 1 a č. 2 obžaloby obžalovaný A. B. naplnil všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona spáchaného čiastočne v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, a to aj z hľadiska objektu, objektívnej stránky, keďže úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmu chráneného Trestným zákonom. Obžalovaný A. B. v súlade s bodom č. 1 a č. 2 obžaloby si čiastočne spoločným konaním prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu a čin spáchal vlámaním.

Súd nemal žiadne pochybnosti o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného A. B. a následkom jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej. Zákonné znaky žalovaného prečinu naplnil aj po stránke materiálnej, keďže závažnosť jeho činu rozhodne nie je nepatrná (§ 10 odsek 2 Trestného zákona). V konkrétnom prípade je táto určená predovšetkým spôsobom vykonania činov a ich následkom vo sfére zákonom chráneného záujmu, okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, mierou zavinenia obžalovaného, ako aj jeho pohnútkou. Taktiež bolo preukázané, že trestný čin bol spáchaný spoločným konaním dvoch páchatel'ov (§ 20 Trestného zákona) a zároveň aj vlámaním sa do motorového vozidla poškodeného H. C..

Súd teda vyhlásenie obžalovaného prijal s ohľadom na to, že z dôkazov vykonaných v prípravnom konaní (obsiahnutých vo vyšetrovacom spise), posudzovaných len na účely posúdenia hodnovernosti jeho priznania, bolo možné urobiť záver o tom, že neexistuje pochybnosť o pravdivosti jeho vyhlásenia o uznaní viny.

Súd právne posúdil v obžalobe uvedené skutky vo vzťahu k obžalovanému A. B. ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona spáchaného čiastočne v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a postupom podľa § 257 odsek 7 a odsek 8 Trestného poriadku súd po vyhlásení obžalovaného o vine, vykonal vo vzťahu k nemu iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste, a to prečítaním správ a charakteristík k osobe obžalovaného, odpismi z registra trestov, výpismi z ústrednej evidencie priestupkov a listinných dôkazov, vzťahujúcich sa na jeho predchádzajúce odsúdenia.

Na základe uvedeného, po naplnení vyššie uvedených procesných podmienok a postupov, sa súd pri svojom rozhodovaní v ďalšom vo vzťahu k obžalovanému A. B. zameral už len na určenie druhu trestu a jeho výmery. V tomto smere súd postupoval v súlade s ustanovením § 34 odsek 1 a odsek 4 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'mi tým, že im zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na ich výchovu k tomu, aby viedli riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Súd zároveň prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V rámci dokazovania súd u obžalovaného A. B. zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona teda, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval, ako aj jednu priťažujúcu okolnosť a to podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona teda, že už bol za trestný čin odsúdený.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Obžalovanému A. B. súd ukladal trest podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, kde je základná sadzba trestu odňatia slobody určená až na dva roky, pričom súd po vykonanom dokazovaní zistil, že rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/61/2022, zo dňa 24. augusta 2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24. augusta 2023, bol uznaný vinným zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol už uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov, ktorého výkon sa v čase rozhodovania súdu realizuje v Ústave na výkon väzby a v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Nitre. Súd pokladá trest uložený týmto skorším rozsudkom (rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/61/2022, zo dňa 24. augusta 2023) na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný, preto v súlade s ustanovením § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, nakoľko boli splnené zákonné podmienky a ide o prípad,

že súd odsudzoval obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin.

Obžalovaný A. F. urobil vyhlásenie, že je nevinný. Počas trestného konania, už v štádiu prípravného konania, ako aj v konaní pred súdom popieral spáchanie skutku. Pri výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 22.2.2024 vyhlásil, že sa necíti byť vinným. Jeho obrana spočívala v dokázaní svojej neviny, pričom uviedol, že by sa chcel dozvedieť, prečo obžalovaný A. B. tvrdil a tvrdí, že skutok spáchal resp. ho spáchali spolu. Ďalej tvrdil, že s obžalovaným A. B. mali spory, uniesol jeho mladšiu sestru G. F., ktorá sa narodila v roku 2001, napriek tomu bola jeho milenkou. Nesprával sa k nej však dobre, bil ju a nakoľko jeho družka je poručníčkou jeho maloletej sestry, zobrali ju od obžalovaného A. B. domov. Preto sa na neho obžalovaný A. B. hnevá a takto sa mu chcel pomstiť. Toto sa stalo ešte predtým, ako obžalovaný A. B. kradol, pričom po krádeži mu odkazoval, že keď pôjde niekde kradnúť, udá aj jeho a dá ho zatvoriť, nakoľko on už bol súdne trestaný. Odkazoval to práve po jeho sestre G. F.. Obžalovaný však napriek uvedenému, nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu na preukázanie svojej neviny resp. na preukázanie svojich tvrdení.

Obžalovaný A. B. pri jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 22.2.2024 trval na tom, že skutok spáchal spolu s obžalovaným A. F., pričom v podrobnostiach trval aj na tom, čo uviedol už v prípravnom konaní, kedy opísal spôsob spáchania skutku, ako aj spolupôsobenie a konanie obžalovaného A. F. pri jeho zrealizovaní. Na návrh prokurátorky, za podmienok podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku súd prečítal na hlavnom pojednávaní dňa 22.2.2024 zápisnicu o výsluchu obžalovaného A. B. z prípravného konania, pričom pri konfrontácii s tvrdeniami obžalovaného A. F., obžalovaný A. B. naďalej zotrvával na tom, čo uviedol na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní, že krádež spáchali spolu s obžalovaným A. F. a zároveň podrobne popísal spôsob ako to spoločne vykonali, ako aj to, ako speňažili ukradnuté veci a na čo použili získané peniaze.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 22.2.2024, za podmienok podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku, na návrh prokurátorky, so súhlasom oboch obžalovaných, prečítal zápisnice o výpovediach poškodených H. C., L. C. a F. G., z ktorých vyplývalo, že už pri výsluchoch v prípravnom konaní poškodení konkretizovali rozsah odcudzených vecí a opísali stav, v akom mali nájsť po spáchaní skutku miesto činu a to predovšetkým poškodení H. C. a L. C. vykradnuté motorové vozidlo a poškodený F. G. plechová budova skladu.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 7.3.2024 oboznámil trestný spis a s poukazom na ustanovenie § 269 Trestného poriadku, prečítaním oboznámil aj všetky na vec a osoby oboch obžalovaných sa vzťahujúce listinné dôkazy.

Z odpisu registra trestov GP SR (nachádzajúce sa v spise v obale s názvom „Lustrácie“) vyplývalo, že obžalovaný A. F. bol doposiaľ šesťkrát súdne trestaný vo dvoch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR (nachádzajúce sa v spise v obale s názvom „Lustrácie“) vyplýva, že u obžalovaného A. F. je evidovaných trinásť priestupkov rôzneho charakteru.

Výška spôsobenej škody pre účely trestného konania bola stanovená na základe odborných vyjadrení nasledovne:

- odcudzením motorovej píly zn. STIHL s objemom motora 362 cm³ na sumu 850.- eur a motorovej píly zn. STIHL s objemom motora 500 cm³ na sumu 420.- eur,
- poškodením motorového vozidla zn. Renault Megane na sumu 90.- eur,
- odcudzením 57 kusov bēžových obkladačiek zn. Rako Via s rozmermi 0,3 x 0,3 m s celkovým obsahom 5,13 m² na sumu 160.- eur a 3 papierových krabíc obsahujúcich spolu 0,82 m² kamenného obkladu zn. Travertín Coffe BS 55 na sumu 25.- eur a
- poškodením steny skladu na sumu 40.- eur.

Obžalovaný A. F. bol doposiaľ šesťkrát súdne trestaný, prevažne za majetkové trestné činy, pričom vo dvoch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Naposledy bol rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/77/2021 zo dňa 27. septembra 2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27. septembra 2022 uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20

Trestného zákona k § 212 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov. Toto odsúdenie bolo zahrnuté aj v skutkovej vete a právnej kvalifikácii konania kladného mu v bode 1) obžaloby za vinu a pri posúdení právnej kvalifikácie jeho konania súdom, sa súd stotožnil s týmto správne použitým záverom. Možno teda konštatovať, že predmetný skutok spáchal v čase plynutia uvedeného podmiennečného odsúdenia za prečin taktiež majetkového charakteru. Okrem toho sa obžalovaný A. F. dopustil trinásť evidovaných priestupkov.

Po takto vykonanom dokazovaní súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto dôkazy obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že aj vo vzťahu k obžalovanému A. F. sa skutok stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete obžaloby, ktorý stav si súd osvojil vo svojom rozsudku. I keď obžalovaný spáchanie skutku popieral, usvedčený bol výpoveďou obžalovaného A. B., ktorý už v prípravnom konaní a následne aj v konaní pred súdom potvrdil, že niekedy koncom februára 2023 jeho švager obžalovaný A. F. mu povedal, že vie o jednom aute, ktoré je zaparkované na ulici Žitavskej v obci A. a že v tomto aute sú motorové píly, ktoré by mali zobrať. Nakoľko s tým súhlasil, prišli na miesto činu, kde priamo videl ako obžalovaný A. F. rozbil sklenenú výplň zadného okna na zaparkovanom motorovom a cez takto vytvorený otvor sa dostal do motorového vozidla, z ktorého vybral dve motorové píly značky STIHL červenej farby s tým, že ich potom odniesli domov. Na druhý deň ich predali výkupcovi starých použitých autobaterií, ktorý im dal za ne 70.- eur. Tieto peniaze si nerozdelili, ale išli do obchodu a kúpili potraviny do domácnosti. Na tejto výpovedi obžalovaný A. B. trval počas celého trestného stíhania, pričom súd obranu obžalovaného A. F. hodnotil ako účelovú s cieľom vyhnúť sa trestnému stíhaniu a v prípade uznania viny aj hroziacemu nepodmiennečnému trestu. Tvrdenia obžalovaného A. B. sú v zhode s ďalšími dôkazmi, najmä výpoveďami poškodených H. C. a L. C., ktorí už pri výsluchoch v prípravnom konaní konkretizovali rozsah odcudzených vecí a opísali stav, v akom našli po spáchaní skutku miesto činu t.j. vykradnuté motorové vozidlo a akú škodu zistili. Obžalovaný A. F. žiadnym spôsobom nepreukázal, že by jeho výpoveď, ako aj jeho obrana, bola pravdivá a preukázaná, pričom v tomto smere ani nenavrhol vykonať žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali jeho nevinu tak, ako to uvádzal.

Súd právne posúdil v obžalobe uvedený skutok u obžalovaného A. F. ako prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, pretože spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu, čin spáchal vlámaním a čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Na základe uvedeného súd najmä s poukazom na usvedčujúcu výpoveď spolupáchateľa, ktorej opak v predmetnom trestnom konaní teda žiadnym spôsobom preukázaný nebol, nemal pochybnosti o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním obžalovaného A. F. a následkom jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej. Záonné znaky žalovaného prečinu naplnil aj po stránke materiálnej, keďže závažnosť jeho činu rozhodne nie je nepatrná (§ 10 odsek 2 Trestného zákona). V konkrétnom prípade je táto určená predovšetkým spôsobom vykonania činu a jeho následkom vo sfére zákonom chráneného záujmu, okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, mierou zavinenia obžalovaného, ako aj jeho pohnútkou. Taktiež bolo preukázané, že trestný čin bol spáchaný spoločným konaním dvoch páchatelov (§ 20 Trestného zákona) a zároveň aj vlámaním sa do motorového vozidla poškodeného H. C.. Obligatorne súd teda vyhodnocoval závažnosť žalovaného prečinu (spôsob spáchania, následok, okolnosti spáchania, mieru zavinenia, pohnútku) a po komplexnom vyhodnotení týchto kritérií neaplikoval na konanie obžalovaného materiálne korektív (§ 10 odsek 2 Trestného zákona), ale ustálil, že závažnosť konania obžalovaného bola vyššia ako nepatrná, teda z hľadiska závažnosti išlo o trestný čin resp. prečin, ktorý spáchal aj vlámaním. Zároveň bolo dokazovaním preukázané, že bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený. Uvedené súd vyvodil aj z toho, že obžalovaný tento skutok spáchal v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, ktoré mu plynulo od 27.9.2022 a to z dôvodu uvedeného aj v skutkovej vete obžaloby t.j., že bol rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/77/2021 zo dňa 27. septembra 2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27. septembra 2022 uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov. Počas tejto skúšobnej doby sa teda dopustil znova

majetkového trestného činu resp. prečinu, čo nesporne vyplýva z preukázaného skutkového a právneho stavu tak, ako je to vyššie uvedené.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v súlade s ustanovením § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že im zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na ich výchovu k tomu, aby viedli riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Súd zároveň prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

K osobe obžalovaného súd zistil, že obžalovaný A. F. bol doposiaľ šesťkrát súdne trestaný, prevažne za majetkové trestné činy, pričom vo dvoch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Naposledy bol rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/77/2021 zo dňa 27. septembra 2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27. septembra 2022 uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov. Toto odsúdenie bolo zahrnuté aj v skutkovej vete a právnej kvalifikácii konania kladného mu v bode 1) obžaloby za vinu a pri posúdení právnej kvalifikácie jeho konania súdom, sa súd stotožnil s týmto správne použitým záverom. Možno teda konštatovať, že predmetný skutok spáchal v čase plynutia uvedeného podmieneného odsúdenia. Okrem toho bol obžalovaný A. F. priestupkovo postihnutý celkom v trinástich prípadoch.

V rámci dokazovania súd u obžalovaného A. F. zistil jednu príťažujúcu okolnosť a to podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona teda, že už bol za trestný čin odsúdený. Obžalovanému A. F. súd ukladal trest podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona, kde je základná sadzba trestu odňatia slobody zákonne stanovená na šesť mesiacov až tri roky, pričom podľa § 38 odsek 2 a odsek 4 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaného zistených poľahčujúcich a príťažujúcich okolností a pri prevahe pomeru príťažujúcich okolností, uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov. Pri ukladaní trestu súd prihliadol na okolnosti prípadu, závažnosť spáchaného prečinu, ako aj na osobu obžalovaného, pričom pri zohľadnení vyššie uvedených zistení, mal súd za to, že je na mieste uloženie takéhoto trestu. Z týchto dôvodov súd dospel k záveru, že iba opätovná izolácia obžalovaného A. F. taktiež spojená s ďalším psychologickým a pedagogickým pôsobením, ktoré bude obžalovaný absolvovať, zabezpečí účel trestu spočívajúci v ochrane spoločnosti jednak tým, že obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň mu vytvorí podmienky na jeho prevýchovu v tom, aby v budúcnosti mohol viesť riadny život. Zároveň súd uloženým trestom na obžalovaného pôsobil taktiež aj represívne a to s poukazom aj na tú skutočnosť, že obžalovaný sa už v minulosti dopustil niekoľkokrát majetkovej trestnej činnosti. Takto uložený nepodmienený trest odňatia slobody považoval súd za primeraný a dostačujúci aj z hľadiska individuálnej prevencie a výchovného pôsobenia na obžalovaného.

Súd obžalovaného A. F. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním teraz posudzovaného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin v súlade s ustanovením § 48 odsek 2 Trestného zákona.

V rámci trestného konania sa o nároku poškodeného na náhradu škody spôsobenej trestným činom rozhoduje v tzv. adhéznom konaní, ktoré sa považuje za súčasť trestného konania. V zmysle uznesenia Ústavného súdu SR zo dňa 26.11.2019, sp. zn. I. ÚS 481/2019 osobitosťou adhézneho konania je že o návrhu poškodeného sa rozhoduje s použitím hmotného práva iného právneho odvetvia ako trestného práva (prevažne civilného práva), ale vždy s aplikáciou ustanovení Trestného poriadku. Preto súd musí v rámci trestného konania prihliadnuť aj na skutočnosť, aby svojím rozhodnutím neporušil zásadu ne bis in idem (t.j. nie dvakrát o tej istej veci), a teda rozhodne vo veci, rozhodnutiu ktorej bráni prekážka veci rozsúdenej (rei iudicatae).

Nárok na náhradu škody je potrebné za dodržania striktné zákonom stanovených podmienok uplatniť v trestnom konaní voči konkrétnemu obvinenému, inak súd nemôže o nároku na náhradu škody rozhodnúť v adhéznom konaní. Ak je obžalovaných, ktorí škodu spôsobili viac, je nutné nárok na náhradu škody uplatniť voči každému z nich. Od toho potom závisí, či obžalovaní budú zodpovední solidárne (solidárna zodpovednosť) alebo delene (delená zodpovednosť).

V danom prípade súd dospel k záveru, že v súlade s ustanovením § 288 odsek 1 Trestného poriadku všetkých poškodených odkázal na civilný proces, nakoľko podľa výsledkov dokazovania v čase rozhodovania súdu nebol podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody, pričom pre rozhodnutie súdu o skutočnej výške náhrady škody v rámci tzv. adhézneho konania, by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by presahovalo potreby trestného stíhania a tým by ho značne predĺžilo. Zároveň by bolo potrebné všetkých poškodených na hlavnom pojednávaní aj podrobne vypočuť. Túto skutočnosť súd považoval za potrebnú najmä čo sa týkalo uplatnenej náhrady škody u poškodených H. C. a L. C., pričom súd prihliadol aj na tú skutočnosť, že základná výška škody ako takej, bola stanovená len pre potreby a účely trestného konania, čo v danom momente pre rozhodnutie súdu postačovalo. U poškodeného F. G. je potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že už počas prípravného konania bola časť ukradnutých vecí vrátená bez známkov zjavného poškodenia.

Poučenie:

Opravným prostriedkom proti rozsudku súdu prvého stupňa je odvolanie (§ 306 odsek 1 Trestného poriadku).

Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 odsek 2 Trestného poriadku).

Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 (pätnástich) dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 odsek 1 Trestného poriadku).

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Komárno a rozhoduje o ňom Krajský súd v Nitre.

Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plyní lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie (§ 309 odsek 1 Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo (§ 311 odsek 1 Trestného poriadku).

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo (§ 311 odsek 2 Trestného poriadku).

Z odvolania prokurátora musí byť zrejmé, či odvolanie smeruje v prospech alebo neprospech obžalovaného (§ 310 odsek 2 Trestného poriadku).